

Universitätsbibliothek Paderborn

Asiaticae Historiae Societatis Iesv Pars ...

Libris Qvatvor Comprehensa: Vbi praeter res gestas à Patribus Societatis Iesv in conuersione Sinarum, Cocincinae, & Tunchini Regnorum nihil omittitur eorum, quae possunt liberali placere Lectorum curiositati

Bartoli, Daniello

Lvgdvni, 1670

[36.] Quàm pote[n]s Christian. exemp. ad conuers eth.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10757

delitiis, feracitate, & salubritate si qua in Sinis eximia; proinde optimatum frequens & voluptarius secessus. Aquis vndequeaque viuis abluitur, lacubus exiguis duobus, & flumine, cuius ripas in longum planum que distenta occupat; cingitur modicis collibus qui paulatim assurgunt in montes sed minimè horridos, aut si quid in iis syluosum, arte manuque emendatur, aut varietate oculos oblectat. Ciues Europeum magis sapiunt quām Sinense, ore, genio, moribus, nobilitate animi, mirè comes, & vbi gloria inuitet magnificè sumptuosi; cati de cōtero & supra modum politicè periti. Iis ab honesto & graui mercatore, prima veti Dei affulit scintilla: profectus siquidem Nancianum negotiorum causa videre Patres & alloqui studuit, homines è mundi finibus aduenas, vi posset in Patriam reuersus de iis narrare, illos describere, & rerum p̄tegrinitate amicos vt fit delectare inductus igitur ad illos à familiari quodam suo, vt ex iis de uno & vero Deo, de falsis naminib⁹, pœnis æternis & præmis audiuīt, horrore subito correptus non illa quæ captabat noua, sed ruptum de celo tonitru insonare auribus creditit, proiectique negotiosis curis tanquam furilibus cœpit diuinis se proflus tradere de quibus edoctus plenias Baptismo renascitur annos iam natuſ ſe xaginta, tantisque vnā delitiis animi cumulatur, vt redux Chienianum beatitudinem vitæ Christianæ de prædicaret perpetuo, fungereturque Apoſtoli manere cuius in Baptismo accepérat nomen Bartholomæus appellatus; ac ne aliunde quām ccelitus ſuppeditari illi crederes quæ docebat, homo ſcientiarum rudit, & illiteratus, nobilem Literatum ſuis illis pri- mis conatibus, errorum reuicit, fecitque vt etiam Nancianum adiret, vbi Christiana institutione amplius imbutus, Stephani nomine, inaugurateſt Christi Baptismate; inde Cienciani paribus ſtudiis cum ſene optimo Bartholomæo iunctis, magnis eam vrbem, & præclaris concuſſit moribus, tumultuantे in caſsum Bonziorum amentia, & iras de celo obſtragem Deorum ſuorum furioſè minante, quos ignis, & malleus palam eſe ligna & lapides probarant. Iamque illic ciues ætate ac iudicio ma- turi, quadragesima nondum Christiani, viuebant Christianè, Christianorum ſibi adſciuerant nomina, dies illorum colebant festos, imitabantur cœtuſ, in quibus Deiparæ, laudum eius coronaū vnā recitabant, lege- bant aliquod Catechismi caput, muſico organo celebriatem decorabant. Postquam verò decem ex eo numero Nancianum, concordi consilio na- uigassent, & obſeruassent illic duabus hebdomadis Neophytorum virtu- tes heroicas iis deinde ſucepto Baptismo cùm rediſſent laudandis, ſodales ſuos nobili æmulatione inflammatunt; intrabant enim mutua inter ſe velut patre uno genitos charitate, ſollicitudine, & amore iungit; diuinis, & æternis curis nihil anteponere; ad ſacra leuis interdum octo, noctu, & pedites, per omnem cœi iniuriam accurrere, etiam viros graues ſi qui l'admitterent, dignum licet excuſatione & venia, pœnam ſibi pu- blicam poſcere; flagellis, cilicio, ieunij affiduitate (quod Sinæ ferunt a grecimē) in ſeipſos ſe auſſe, gloriabundos quoque damina, & contumie-

Quām potēs
Chtistian.
exemp. ad
conuerſeth.

lias narrare solitos quibus odio Christi, affecti essent ab ethniciis: horum sodales admiratione, inuidentésque illis tantum boni, communis nomine ad Patres destinant qui sibi aliquem peteret, à quo non modo fierent Christiani, sed Nancianorum documento sancti, qui missione praecor Ioannes Rocca, eò iuit & Frater Pasqualis Mendezius Sinenis: Sacellum amplissimum instruētu ornatum magnifico inueniunt, ubi die Simoni & Iudee Apostolorum festo Rocca diuinis operatus initium docendi fecit, exponendique auditoribus Christianismi principia quæ cum uno contextu tradi simul omnibus non possent, & nouus perpetuo decedenti auditor succederet, ob facelli angustias, tametsi capacis, eadem sepe erant repetenda, nec audientes forma scientiæ perfecta poterant ita hagi, ut post nisi seipsis absente Magistro valerent. Fecit hos populi cursus, ardens Stephani pictas, qui fixis per urbem programmati, [N]atum sit, aiebat omnibus, appulisse huc à magno occidente, Magistrum legis veri Dei, quæ vitæ sanctitatem docet sola, & immortalem animum, in sempiternam felicitatem inducit.] Eam ob rem Rocca facelli, & temporis exclusus angustiis, ut tantum populum mutatis vicibus integre doceret centum viginti ex eo legit, quos acriori disciplina sic fingit, ut possent reliquis doctrinæ amissis & exempli esse. Fuere ij ferme omnes Literati; quidam etiam Mandarini, digni omnes honore & observatione, quos accutissime institutos solenni baptismate lustrauit: nec semper muros hic Dei spiritus circumscripti, sed eodem igne per vicinam currēns, numerosas latè in Ecclesiis fundebat se si operari defūllet, qui assida cultura plantis teneris adescent, maiori alioqui damno in virulenta gramina descurritur, quām fuisse lucrum ex earum satu. Venerabilis missionis tam prodigæ fructus vberimus, & illustrissimus rebus aduersis continetur, quas proclue fuit etiam crudiores de rabie dæmonum expectari. Ex Neophytis Chienianis, nobilitatis luce, & ingenio clavis.

Vñ Matthæum æquabat nemo; Literatorum, ad obrusam multorum examinum inter competitores primum; meritorum promulgatione toco regno, ut sit, nominatissimum, auctumque ab Rege censu liberali, & in procinctu fortunæ celsioris: familiam is sicut vniuersam sacris fontibus obtulit, & quæ sancti ardoris fuit palmaris victoria, parentem virtus que annis senes, inueteratos idolis à puerō, & quantum in iis obfirmatos tantum à Christiana veritate legēque alienos. Erat Matthæo filius, annorum duodecim qui dum familia reliqua instituit ad Baptismum, difficiatur ab auro quoad esset paulo ætate maturior: doluit puer magnopere, cui consilium, cui obstare non poterat, tentauitque merito aſſequi, quod suis precibus negatum iri sentiebat; librum ergo doctrinæ Christianæ euipiam ex domesticis surripit, cūmque noctis vnius ſpatio memor mandat. Postridē libro reposito, apud auum dolet excludi ſe ab his qui erant propediem diuino fonte consecrandi, ſe quidem illorum cedere non possunt; & missis pluribus ad rem venirentur, prouocare ſe omnes confidenter ad respondendum de rebus ſicut necessariis; hic de ſe forſitan bona ſenex, memorandi vim in puerō aestimans, nec putans ab eo tam citio

^{17.}
Illustr. Christian. Chienianus, eiusque filii.